

νομικῆς ἀνακρίσεως βεβαιουμένου, ὑπάλ-
ληλοι τῆς δημοσίας ὑγείας κατὰσχουσι τὰ
βιβλία, ἅτινα, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἢ
ἀπολυμαίνονται ἢ καταστρέφονται, π. χ.
βιβλίον τὸ ὑποῖον διήλθε διὰ τῶν χειρῶν
εὐλογιῶντος παραδίδεται ἀνοικτιρμόνως εἰς
τὸ πῦρ. Ὅμοια μέτρα ἐλήφθησαν καὶ ἐν
Βραδύφορ, μελετᾶται δὲ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ
μέτρου καὶ ἐν Λονδίῳ, ἐνθα ἡ πυκνότης
τοῦ πληθυσμοῦ πολλὰς παρουσιάζει περι-
πλοκάς. Καὶ ἐν Γαλλίᾳ δοκιμαζοῦσιν ἀντι-
σηπτικὰς σκευασίας διὰ τὴν ἀπολύμανσιν
τῶν δημοσίων βιβλιοθηκῶν. Παρ' ἡμῖν αἱ
δύο ὑπάρχουσαι δημοσίου βιβλιοθήκαι δὲν
δίδουσι βιβλία κατ' οἶκον, τὸ μόνον δὲ
Βιβλιοδανειστήριον γαλλικῶν μυθιστορημά-
των προστατεύεται ὑπὸ τῆς ἀναμφισβη-
τήτου εὐσυνειδησίας τῆς ἐκλεκτῆς πελα-
τείας του. Ἐν τούτοις δὲν εἴμεθα ἀπηλ-
λαγμένοι τοῦ κινδύνου τῆς διὰ τῶν βιβλίων
μεταδόσεως νοσημάτων, διότι, ὡς ἐδόθησαν
πολλὰκις ἀφορμαὶ εἰς τὸν γράφοντα νὰ
παρρηγήσῃ, πολλοὶ παρ' ἡμῖν, καὶ οὐχὶ
πάντοτε οἱ ἄποροι, ὅπερ καθιστᾷ τὸ φαι-
νόμενον μᾶλλον δυσάρεστον, οὐ μόνον δὲν
ἀποφεύγουσι τὰ μεταχειρισμένα βιβλία, ὧν
τὰς σελίδας ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐμύλυνεν
ἴσως ἡ φυματιώδης ἀποπνοὴ φθισικοῦ προ-
κατόχου, ἀλλὰ καὶ περισσὴν προτίμησιν
δεικνύουσιν εἰς ταῦτα, χάριν ἐλαχίστου
χρηματικῆς κέρδους, ὅπερ εὐρίσκουσι με-
ταξὺ τῆς τιμῆς ἐνὸς νέου καὶ ἐνὸς παλαιοῦ
βιβλίου μετὰ τοῦ ὁποῖου πολλὰκις συναγο-
ράζουσιν ὀλέθρια διὰ τὴν ὑγείαν των ἢ
τῶν τέκνων των σπέρματα. Ἄλλοι πάλιν,
ἵνα μὴ δώσωσιν ὀλίγα χρήματα ν' ἀπο-
κτήσωσι βιβλίον τι, δανείζονται τοιοῦτον,
τὸ ὁποῖον πρὶν φθάσῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ
τελευταίου κατόχου, πιθανῶς νὰ διήλθε
τῶν χειρῶν πάσχοντος κολλητικόν τι νό-
σημα. Ἡ «Εἰκονογραφημένη Ἑστία»
συνιστᾷ τοῖς ἀναγνώσταις αὐτοῖς ν' ἀπο-
φεύγωσιν ὅσον τὸ δυνατόν τὰ μεταχειρι-
σμένα βιβλία, ἐν ἀνάγκῃ δὲ νὰ μὴ ποιῶν-
ται χρῆσιν αὐτῶν χωρὶς νὰ τ' ἀπολυμάνωσι.

Π*

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἑπιστημονικά,
Εἰδήσεις.

Τὴν π. Πέμπτην ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρείᾳ
ἐξαίρετον προαγγελθεῖσαν περὶ τοῦ Παρθενῶνος
διάλεξιν ὁ διαπρεπὴς γάλλος ἀρχιτέκτων καὶ καθη-
γητὴς τῆς Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν κ. Μάγν.
Μεταξὺ τοῦ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου διεκρίνοντο ὁ
πρωτοπυργός κ. Νικόλαος Δελγηγιάννης, μέλη τινὰ
τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν
παρ' ἡμῖν ἐξόνων ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν. Μετὰ
τὴν προσφώνησιν τοῦ προέδρου κ. Τζιβανόπουλου
καὶ τοῦ κ. Καβαδία (γαλλιστί) ἔλαβε τὸν λόγον ὁ
κ. Μάγν καὶ ὁμιλήσας εὐφραδέστατα περὶ τῆς ἀρχι-
τεκτονικῆς τοῦ Παρθενῶνος καὶ περὶ τῆς στερεώσεως

αὐτοῦ καὶ ἐπισκεψῆς, ὑποδείξας μέτρα ἀνάλογα πρὸς
τὰ ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ Δούρη προταθέντα. Τελευταῖον ὁ
γάλλος ἀρχιτέκτων ᾤκηθη νὰ θεωρηθῇσι μὲν ἀρ-
κοῦντα ὅσα μέχρι τοῦδε ἐλήχθησαν περὶ τοῦ Παρ-
θενῶνος, νὰ ἐφαρμοσθῇσι δὲ ὅσον τάχιστα τὰ
συμφωνῶς ὑπὸ πάντων προτεινόμενα.

Ἐγένετο ἐν Παρίσις κατὰ τὰ εἰθισμένα ἡ ἐτήσια
ἐκδήλωση τῶν ἐταίρων τοῦ Συλλόγου πρὸς ἐνί-
σχυσιν τῶν Ἑλληνικῶν σπουδῶν. Ἐν ἀρχῇ ὁμιλή-
σας ὁ πρόεδρος κ. Σλουμβέργερ, μετ' οὗ ὁ γραμμα-
τεὺς τοῦ Συλλόγου ἀνέγνωσε τὴν ἐκθεσιν περὶ τῶν
βραβευσθέντων συγγραμμάτων. Τὰ βραβεῖα ἀπενεμή-
θησαν φέτος ὡς ἑξῆς: Βραβεῖον Ζωγράφου: Εἰς τὸν
κ. Μπαγῦ, διὰ τὸ «Ἑλληνογαλλικὸν Λεξικόν» του.
Βραβεῖον Ζανδῆ: Εἰς τὸν κ. Βίκτωρα Βεράρ, ἀρ-
χαῖον μέλος τῆς ἐν Ἀθῆναις γαλλικῆς Σχολῆς, διὰ τὸ
σύγγραμμά του τὸ ἐπιγραφόμενον: «Περὶ τῆς κατα-
γωγῆς τῶν ἀρχαίων θρησκευμάτων». Τιμητικὴ
μυνία: Εἰς τὸν κ. Δ. Σεμιτέλον, καθηγητὴν τοῦ
ἐλληνικοῦ Πανεπιστημίου, διὰ τὴν «Ἑλληνικὴν Με-
τρικὴν» του. — Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη ἡ ἐκθεσις τῆς
ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς ἐλληνικῆς τυ-
πογραφίας, καθ' ἣν ἀνεγνωρίσθη ἡ ὑπεροχὴ τῶν πα-
ρισινῶν τυπογράφων ἀπὸ τοῦς συναδελφούς αὐτῶν
ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Κατότι καθιερώθη τὸ προσεδρεῖον.
Καὶ πρόεδρος μὲν τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ ἔτος 1895
ἐγένετο κατὰ τὸν κανονισμόν ὁ τέως πρῶτος ἀντι-
πρόεδρος κ. Δημήτριος Βικέλας, ἀντιπρόεδροι δὲ οἱ
κ. κ. Μιχαὴλ Βρεῖλ, μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου, καὶ
Δεσφάρ καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.

Ἐστὴν τελευταίαν συναυλίαν τοῦ «Ὁμίλου τῶν
Ἑφελομοσίων» ἐμελέην ἡ Κυρία Δαρλαί, ἡ ἑξοχος
γαλλὶς αἰοῦς.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς π. Κυριακῆς ἐξελέγησαν
βουλευταὶ Ἀττικῆς κατὰ σειράν ἐπιτυχίας, οἱ
ἑξῆς: Ν. Λεβίδης, Α. Μουτσόπουλος, Δ. Σκυλί-
της, Ὁμηρίδης, Κ. Κολιάτσος, Ν. Καλλιφρονᾶς,
Α. Σούτσος, Α. Σκουζές, Δ. Ράλλης, Α. Ψύλλας,
Κ. Ἀγγελόπουλος, Γ. Κοζάκης Τυπάλδος. Πρώτος
ἐπιλαχὼν ὁ Ναύαρχος Κανάρης.

Καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἐπερίσχυσαν οἱ δηλιγιαννικοὶ
βουλευταὶ. Ὁ κ. Θ. Δηλιγιάννης θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν
νέαν Βουλὴν ἄνω τῶν 140 ψήφων. Ὁπαδοὶ τοῦ κ.
Τρικοῦπης ἐξελέγησαν περὶ τοὺς 20, οἱ λοιποὶ δὲ
εἰς Ραλλιοί, Καραπανικοὶ καὶ Ἀνεξάρτητοι.

Ἐρῆσας κατὰ 4 ψήφους τοῦ κ. Γουλιμῆ. Ὁ ἀπο-
κλεισμός ἐκ τοῦ Κοινοβουλίου ἀνδρός, οἷος ὁ τέως
πρωτοπυργός, ἐπροξένησε λυπηρὰν αἰσθῆσιν εἰς πάν-
τας, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν φρονημάτων.

Ἀπέβωσεν ὁ ἰατρός τῶν βασιλοπαίδων Γ. Παπα-
ζήσης, ἀντ' αὐτοῦ δὲ προσετέθη ὁ κ. Κωνστ.
Σάββας, μέχρι τοῦδε ἰατρός τοῦ Διαδόχου.

Διέτριψεν ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἐν Ἀθῆναις, ὁ νεαρὸς
ἀπρίγκιψ τοῦ Σιάμ Ρούνδρη Σίγγα, ἐλθὼν ἐξ
Ἀγγλίας, ὅπου σπουδάζει, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐλλη-
νικῶν ἀρχαιοτήτων.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Β'

(Ἴδε προηγούμενον φύλλον).

16.—Πόθεν καὶ τί σημαίνει ἡ γαλλικὴ φρά-
σις *revenons à nos moutons*, ἡ τόσφ κοινὴ
καὶ παρ' ἡμῖν;

17.—Ἐκ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων τῶν ζη-
τουμένων λέξεων νὰ σχηματισθῇ τὸ ὄνομα ἑλ-
ληνος ποιητοῦ, ἐκ δὲ τῶν τετάρτων γραμμάτων
τὸ ἐπώνυμόν του:

1) Θεὸς Ποτάμιος. 2) Χωρίον παρὰ τὰς Ἀ-
θήνας. 3) Νῆσος ἐλληνική. 4) Βασιλεὺς τῆς Ἀρ-
καδίας. 5) Οὐσιαστικὸν περιληπτικόν. 6) Φυτόν
κισσοειδές. 7) Σῶμα διαφανές. 8) Πόλις Περσική.

18.—Ὅταν εἴμεθα ὑπὸ τοὺς πόδας, περιπα-
τοῦμεν μὲ τὴν κεφαλὴν.

19.—Στραβομυρμήπιλος πατέρας
Μὲ γλυκὸ παιδί
Καὶ τρελὸ τᾶγγόνι.

20.—Τὸ ὄνομα ἀρχαίου στρατηγοῦ καὶ πολι-
τικοῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐν κύριον ὄνομα, ἀπὸ ἐν
ἄρθρον καὶ ἀπὸ ἐν οὐσιαστικόν.

(Ἐπεταί συνέχεια)

Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ ἀντα-
ποκριταὶ τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἑ-
στίας» νὰ μᾶς ἀποστείλουν τὸν λ/μόν
τῶν πωληθέντων φυλλαδίων τοῦ πε-
ριοδικοῦ κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον,
Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον, διότι οἱ
λ/μοὶ θὰ κανονίζονται κατὰ τριμηνίαν.

Ἀψυχον, Πειραιᾶ. Ἀνωμαλία μέτρου καὶ
γλώσσης. Ἡ ψυχὴ τοῦ ποιήματος εὐγενεστάτη.—
κ. Γ. Ι. Κ. Κωνσταντινουπόλιν. Ὑγεία
ἐπιστολὴν μας.—κ. Α. Δ. Ζ. Βωλον. Τὸ ἀνέκ-
δοτόν σας εἶνε γνωστότατον, ὡς πολλὰκις δημοσιευ-
θέν.—κ. Μ. Θ. Μεσολόγγιον. Τὸ διήγημά σας
φανερώνει ἄνθρωπον ἔχοντα ὀπισθόρηπον τὸ δῶρον τοῦ
γράφειν. Ἡ δημοσιεύσις του ὅμως εἶνε περιττή, ἀφ'
οὐ καὶ τὸ θέμα εἶνε κοινόν καὶ ἡ ἔκφρασις στερεοταῖ
πρωτοτυπίας.—κ. Καλ. Κέρκυραν. Λίαν προσε-
χῶς θὰ σᾶς στείλωμεν τὰ δοκίμια. Ἀναμένομεν τὸ
χειρόγραφον τοῦ κ. Κ.—κ. Κ. Ν. Κ. Ζάκυν-
θον. Φοιτητὴς τῆς φιλολογίας καὶ νὰ γράφετε διη-
γήματα καὶ μάλιστα εἰς γλῶσσαν τῶσον ἀπλὴν!
Εἴθε ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων. Δυστυχῶς τὸ
διήγημά σας δὲν παρουσιάζει πρωτότυπον τούλαχι-
στον διατύπων ἑμάτος, τῶσον τετριμμένον. Ἄν
ἐξακολούθησθε, θὰ ἐπιτύχετε.—Ἐλπίδα. Ἐν-
ταῦθα. Εἴθε ἡ ἰδία, μὲ ἄλλο ψευδώνυμον. Ὡραῖον
τὸ ποιήμα σας, ἀλλ' ὄχι ὅπως τὸ πρῶτον. Κατ' ἀρ-
χὴν δὲν δημοσιεύομεν ἔργα ἀνωμόως ἢ ψευδωνύμως,
ἀν ἡμεῖς τούλαχιστον δὲν γνωρίζομεν τὸ ὄνομα τοῦ
συγγραφέως. Μήπως μᾶς ἐστείλατε ἄλλοτε ἐν ποιήμα
«Εἰς τὸ λεύκωμα τῆς ἀδελφῆς μου»; Ἐκείνο ἦτο
ἐνυπόγραφον.—Μαθητὴν Γυμνασίου, Ζάκυνθον.
Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν καλαισ-
θησίαν ἐκάστου. Δύο-τρεῖς ἀμιλλῶνται περὶ τῶν
πρωτείων. Ἴσως ὁ καλλίστος εἶνε ὁ Στέφανος Μαρ-
τζώκης, ὁ ὁποῖος ἐκτιμᾶται πολὺ καὶ ἐν Ἀθῆναις.—
κ. κ. Κ. Δ. καὶ Β. Π. Ἀγυιά. Ἡ διαφορὰ δὲν
εἶνε καὶ πολὺ μεγάλη. Εὐρέθησαν σκελετοὶ γιγάντων
ἀλλ' εὐρέθησαν καὶ σκελετοὶ νάνων. Ὁ μέσος ὅρος
τοῦ τότε καὶ τοῦ σημερινοῦ ἀναστήματος εἶνε σχεδὸν
ὁ αὐτός. Μολοντοῦτο ἀνθρωπολόγοι τινὲς φρονοῦσιν
ὅτι τὸ ἀνθρώπινον ὕψος θάινει ἐλαττούμενον.—κ.
Ι. Γ. Ε. Βωλον. Ὅλα ἐλήφθησαν.—Ὁδδην.
Ἐνταῦθα. Σὰς ἀπαντῶμεν ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἑλ-
πίδα ἀνωτέρω. Πρέπει νὰ σᾶς γνωρίζομεν.—Κων-
σταν. Ἀλεξάνδρειαν. Εἶνε τὰ καλλίτεράκαὶ ἀπὸ
ὅσα μᾶς ἐστείλαν ἕως τῶρα. Περιμένομεν καὶ ἄλλα.

Η ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

ΕΙΝΕ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ

Τὸ καλλίτερον ποτόν, ἀνώτερον καὶ τῆς
Βενεδικτίνης ἀκόμην, εἶνε ἡ

FEUILLANTINE

τὴν ὁποίαν εὐρίσκετε εἰς τὸ κατάστημα
τοῦ κ. Γεωργίου Ι. Κορνάρου, ὁδὸς Αἰό-
λου παρὰ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ καὶ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1895—825.